

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการประสานบทบาทขององค์กรรัฐ องค์กรเอกชน และ องค์กรประชาชน ในการจัดการต้นไม้เมืองเชียงใหม่ เป็นการวิจัยโดยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) และใช้เทคนิควิธีการวิจัยแบบ EFR (Ethnographic Futures Research) คือการสัมภาษณ์เชิงมนุษยวิทยาในการศึกษาอนาคต เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพมุกกว้างเกี่ยวกับการจัดการต้นไม้เมืองเชียงใหม่ในอนาคตโดยสร้างภาพในอนาคตอีก 20 ปีข้างหน้า รวม 3 ภาพด้วยกันคือ ภาพอนาคตในแง่ดี ภาพอนาคตในแง่ร้าย และภาพอนาคตในแง่ที่เป็นไปได้มากที่สุด ในการศึกษาเรื่องนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่มรวม 31 รายคือ กลุ่มข้าราชการ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มนักการเมือง กลุ่มนักธุรกิจ และบุคคลที่มีชื่อเสียงทั่วไป และกลุ่มอนุรักษ์ การสัมภาษณ์ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ที่เกี่ยวกับการจัดการต้นไม้เมืองเชียงใหม่ในด้านการปลูก การดูแลบำรุงรักษา และการอนุรักษ์ หลังจากสัมภาษณ์แล้วได้นำข้อมูลสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อสรุปถึงการประสานบทบาทขององค์กรรัฐ องค์กรเอกชน และองค์กรประชาชนในการจัดการต้นไม้เมืองเชียงใหม่ในอนาคตในภาพรวมที่เป็นไปได้มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ได้ภาพรวมอนาคตในแง่ที่เป็นไปได้มากที่สุดของการจัดการต้นไม้เมืองเชียงใหม่อีก 20 ปีข้างหน้า ดังนี้

ต้นไม้ในเมืองเชียงใหม่จะยังคงมีจำนวนที่เหมาะสมกับเมือง ประชาชนมีคุณภาพของชีวิตลดลงเพราะผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากนโยบายที่มุ่งวัดผลด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก

เมื่อเมืองเชียงใหม่พัฒนาเติบโตทางเศรษฐกิจมากขึ้นเพียงใด สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาคือปัญหาสิ่งแวดล้อมของเมืองเชียงใหม่จะมีมากขึ้น ปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนเชียงใหม่ในอนาคตโดยตรงคือปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการจราจร แต่คาดว่าถึงเวลานั้นจะมีการเสนอมมาตรการเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และปริมาณต้นไม้ในเมือง

เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้นำองค์กรท้องถิ่นและประชาชนต่างมีความตระหนักและรับรู้ต่อสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับต้นไม้ในเมืองได้เป็นอย่างดี ทั้งได้แสดงความพร้อมและความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการจัดการต้นไม้ในเมืองเชียงใหม่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ตลอดจนในพื้นที่ของตนได้อย่างกว้างขวางและชัดเจนซึ่งนับว่าเป็นการแก้ไขปัญหาต้นไม้ในเมืองเชียงใหม่ ให้กลับสู่สภาพเดิม

ผู้ให้สัมภาษณ์คาดการณ์อนาคตว่า การพัฒนาจะไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณต้นไม้ในเมืองมากนัก เพราะในอนาคตความพยายามในการอนุรักษ์ต้นไม้ในเมืองยังคงมีอยู่ ในภาพรวมเมืองเชียงใหม่จะยังคงรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นวนานครไว้ได้ เหมือนเช่นในอดีต สรุปภาพรวมอนาคตที่เป็นไปได้มากที่สุดของต้นไม้เมืองเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2563 มีแนวโน้มไปในทางที่ดี

This research entitled “Coordination Between Government, Non-government Organizations, and People Organizations in Tree Management of Chiang Mai City” is a qualitative analysis employing an Ethnographic Futures Research (EFR) technique. It is an anthropological study in order to obtain qualitative data related to Tree Management of Chiang Mai City in the next 20 years. It is based on configuration of three scenarios : optimistic, pessimistic, and the most probable. In this study, the purposive sampling was made of 31 persons, who were divided into 5 groups, that is, government officials, scholars, politicians, businessmen and elites, and conservationists. An interview covered 3 domains related to tree management of Chiang Mai City in terms of plantation, maintenance and conservation. Once interviews had been held with targeted cohorts, data were analyzed in order to summarize the coordination between government, non-government and people organizations in tree management of Chiang Mai City for the most probable scenery in the future.

The analytical data from an interview was be presented in the conglomerate most probable scenario for tree management of Chiang Mai City in the next 20 years as follows :

In the city, there are still appropriate urban trees but the quality of life of people declined because of the government policy aiming mainly on economic development. The more Chiang Mai economically developed, the more it faced environmental problem. Air pollution from traffic congestion then will be a serious problem for Chiang Mai people. But at that time new measures to increase tree and green area in the city will be proposed.

Governor, local organization leader and people had awareness and perceived for many problems that could happen with trees in the city and will give a good participation for solve these problems in Chiang Mai and their responsible areas.

The scenarists anticipated that the development affected the quantity of trees in the city because there will be conserved the trees and could be a Garden city as in the past. Conclusively, the most conglomerate probable alternative futures for tree management in Chiang Mai in 2020 A.D. would be rather optimistic.